

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 3/2024
31.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милина Дорић, адвокат из ..., против тужених Центра за социјални рад Општине Темерин и Републике Србије – Високог савета тужилаштва, Основног јавног тужилаштва у Новом Саду, Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду, Вишег јавног тужилаштва – Посебног одељења за сузбијање корупције, Апелационог јавног тужилаштва у Новом Саду, које све заступа Државно правобранилаштво, ради заштите од дискриминације, у седници одржаној 31.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Вишег суда у Новом Саду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој парници.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду П 871/2023 од 28.12.2023. године прихваћен је предлог тужилаца за делегацију надлежности у овој парници. У образложењу решења је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у наведеном предмету у смислу члана 62. став 1. ЗПП, имајући у виду наводе из поднетог предлога за делегацију – да је тужба поднета управо због дискриминаторског поступања Високог савета тужилаштва, Основног јавног тужилаштва у Новом Саду, Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду, Вишег јавног тужилаштва – Посебног одељења за сузбијање корупције, Апелационог јавног тужилаштва у Новом Саду, као и навода да дискриминацију према тужиоцу чини Основни суд у Новом Саду, Виши суд у Новом Саду и Апелациони суд у Новом Саду, те да тужилац у наводима тужбе изражава сумњу у рад Вишег суда у Новом Саду који је према њему, по наводима тужбе, већ чинио дискриминацију.

Врховни суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда на основу члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/2020), а у вези члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) оценио да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно

да ће тако лакше да спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

У конкретној ситуацији нису испуњени услови за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету, с обзиром на то да изнети разлози нису од таквог значаја да би указивали да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, нити да представљају друге оправдане разлоге који би били од значаја за одређивање другог стварно надлежног суда, у смислу члана 62. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 62. став 1. и 7. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић